

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

منتشر شده در گریزون
مکس بلومنتال و وایات رید
برگردان و تنظیم: مجله جنوب جهانی
فرستنده: عثمان حیدری
۰۱ جون ۲۰۱۵

افشای پشت پرده «بنیاد بشردوستانه غزه»: کمک‌رسانی یا ابزار جنگی؟

مکس بلومنتال و وایات رید در گزارشی که ابتداء در «گریزون» و سپس توسط «مجله جنوب جهانی» منتشر شد، پرده از اسرار «بنیاد بشردوستانه غزه» (GHF) برداشته و موساد اسرائیل را به عنوان حامی مالی آن معرفی می‌کنند. این بنیاد، در ظاهر یک نهاد خیریه، متهم است که ابزاری برای تحقق اهداف جنگی و طرح‌های پاکسازی قومی اسرائیل در غزه است.

طرح کمک‌رسانی که به آشوب کشیده شد

نمایندگان برجسته کنست اسرائیل، دولت خود را به پولشویی مبالغ هنگفت از طریق شبکه‌ای از سازمان‌های بشردوستانه و مزدوران امریکائی متهم کرده‌اند. این طرح، به گفته آن‌ها، به عنوان ابزاری جنگی برای کوچاندن اجباری مردم گرسنه شمال غزه به اردوگاه‌هایی شبیه به بازداشتگاه‌های کار اجباری استفاده می‌شود. در ۲۷ ماه می، طرح اسرائیل برای کنترل توزیع کمک‌ها در غزه به هرج و مرج کشیده شد. گزارش‌ها حاکی از آن است که پس از توزیع تنها ۸۰۰۰ جعبه جیره غذایی توسط «بنیاد بشردوستانه غزه» (GHF)، سربازان اسرائیلی به سمت جمعیت گرسنه فلسطینی آتش گشودند.

GHF که در فبروری سال جاری در سوئیس و در هاله‌ای از ابهام تأسیس شد، به عنوان چتری برای شرکت‌های مزدور خصوصی عمل می‌کند. اسرائیل از این شرکت‌ها برای جایگزینی نقش سازمان ملل متحد در تأمین غذای فلسطینیان، پس از آن که آن‌ها را به مرز قحطی کشانده است، استفاده می‌کند.

منابع مالی پنهان و افشاگری‌های جنجالی

تاکنون، منابع مالی این طرح کمکرسانی مبهم نامشخص بود. سخنگوی GHF به «واشنگتن پست» گفته بود که «این بنیاد قبلاً ۱۰۰ میلیون دلار از یک اهداءکننده نامعلوم تأمین شده است.» اما آویگدور لیبرمن، از چهره‌های راست‌گرای اپوزیسیون و نماینده کنست اسرائیل، اعلام کرد که فرشته مالی مرموز «بنیاد بشردوستانه غزه» در واقع دولت اسرائیل است. او در توییتر/ایکس نوشت: «پول کمک‌های بشردوستانه از موساد و وزارت دفاع می‌آید.» او با گله افزود: «صدها میلیون دلار به ضرر شهروندان اسرائیلی.» یائیر لاپید، نماینده کنست و رهبر اپوزیسیون اسرائیل، دولت این کشور را به تأمین مالی دو «شرکت صوری» متهم کرده است: «بنیاد بشردوستانه غزه» و شرکت مزدور خصوصی «Safe Reach Solutions» (SRS) که توسط فیلیپ رایلی، مأمور سابق سیا، تأسیس شده است. دو مقام سابق امریکائی به «میدل ایست آی» گفته‌اند که رایلی «اعتماد بنیامین نتانیا‌هو، نخست‌وزیر اسرائیل، و چندین تاجر اسرائیلی نزدیک به او را جلب کرده بود.» اگر این ادعاها صحت داشته باشند، به این معناست که دستگاه نظامی-اطلاعاتی اسرائیل به طور مؤثر مبالغ هنگفتی را از طریق یک طرح کمکرسانی پولشویی می‌کند؛ طرحی که به عنوان ابزاری جنگی، محور اصلی برنامه اسرائیل برای پاکسازی قومی شمال غزه است. یک سند داخلی GHF که به بیرون درز کرده، اذعان کرده است که مراکز توزیع غذا و مجتمع‌های مسکونی که این سازمان در غزه در حال ساخت آن‌هاست، ممکن است به عنوان «اردوگاه‌های کار اجباری» با «بیومتریک» تلقی شوند.

«جزایر بشردوستانه» و جایگزینی آن‌روا

به نظر می‌رسد مدل «بنیاد بشردوستانه غزه» جزء لاینفک برنامه اعلام شده اسرائیل برای اشغال ۷۵ درصد نوار غزه است و فلسطینیان گرسنه و بی‌خانمان را به سمت چیزی سوق می‌دهد که ارتش اسرائیل آن را «جزایر بشردوستانه» نامیده و برای «تفرقه و حکومت» بر این منطقه ویران شده طراحی شده‌اند. همچنین این یک تلاش آشکار برای جایگزینی آن‌روا (UNRWA)، آژانس سازمان ملل متحد است که از سال ۱۹۴۹ به نیازهای جمعیت آواره غزه رسیدگی کرده و در سال ۲۰۲۴ توسط کنست اسرائیل به عنوان یک سازمان تروریستی شناخته شد. طرح «جزیره بشردوستانه» اسرائیل آشکارا با هدف «تفرقه و حکومت» بر غزه و جلوگیری از جابه جایی جمعیت آن است.

تشکیل «بنیاد بشردوستانه غزه» را می‌توان مستقیماً به دفتر COGAT دولت اسرائیل، که بر محاصره غزه نظارت دارد، و همچنین به یک کارآفرین اسرائیلی به نام لیران تانکمنان، که در یک گزارش «یک نیروی ذخیره در واحد اطلاعات سیگنال ۸۲۰۰ ارتش اسرائیل» توصیف شده بود و «خواستار استفاده از سیستم‌های شناسایی بیومتریک در خارج از مراکز توزیع برای بررسی هویت غیرنظامیان فلسطینی» شده بود، نسبت داد. «بنیاد بشردوستانه غزه» بدون هیچ جایگاه قانونی یا حکم رسمی برای فعالیت در غزه، اکنون به خواست ارتش

اشغالگر اسرائیل عمل می‌کند. اما با حمایت دولت ترمپ و با حضور مزدوران امریکائی که مراکز توزیع نامتعارف آن را اداره می‌کنند، این طرح پشت یک ظاهر امریکائی عمل می‌کند.

استغفاهای جنجالی و رهبری مشکوک

فقط یک روز قبل از آغاز به کار برنامه‌ریزی شده «بنیاد بشردوستانه غزه» در غزه، جیک وود، مدیر عامل این سازمان، در اعتراض استعفاء داد و ناتوانی این گروه در رعایت «اصول بشردوستانه انسانیت، بی‌طرفی و عدم تبعیض» را محکوم کرد. پس از آن، دیوید بورک، مدیر عملیات «بنیاد بشردوستانه غزه»، نیز از کار کناره‌گیری کرد. دیوید کولر، یکی از اعضای سوئیسی هیأت مدیره نیز بدون توضیح استعفاء داده است.

پس از خروج آن‌ها، رهبری این سازمان مرموز به جان اکر، مدیر سابق USAID، رسید. او اخیراً در یک پست فیس‌بوک در حالتی آشفتہ، رئیس جمهور را به دادن «امتیاز رایگان» به روسیه متهم کرده و ترمپ «جنایتکار» را به دلیل قطع بودجه کارفرمای سابق خود مورد حمله قرار داده بود.

حتی پس از این که وضعیت در پاسگاه کمک‌رسانی نظامی «بنیاد بشردوستانه غزه» در غرب رفح در ۲۷ می به هرج و مرج کشیده شد، شبکه‌ای از شرکت‌های مزدور مشکوک از جمله «Safe Reach Solutions» و «UG Solutions» همچنان به ارائه موقعیت‌های شغلی با حقوق بالا به نیروهای مزدور احتمالی ادامه داده‌اند. یک آگهی شغلی برای «UG Solutions» به «تکتیراندازان» با «تجربه قبلی در مناطق جنگی»، «بالاترین سطح مهارت‌های تسلیحاتی» و «مهارت‌های رزمی پیشرفته» که می‌توانند «به طور مؤثر در محیط‌های پرخطر عمل کنند» فراخوان می‌دهد. اولویت با «پرسنل واجد شرایط نیروهای ویژه» و همچنین «پرسنل با سابقه OSINT/اطلاعات» خواهد بود.

جیمسون گووونی، بنیانگذار UG Solutions، خود را «یک فرد منحرف از بوستون» توصیف کرده که «با آخرین سرعت ممکن به ارتش پیوستم تا به کسانی که به ما آسیب رساندند، آسیب برسانم». او همچنین شرکتی به نام «Alcohol Armor» تأسیس کرده که محلول‌های ریکآوری پس از خماری را بر اساس تخصص خود در نوشیدن الکل به بازار عرضه می‌کند. گلن دویت، شریک تجاری گووونی، به لافزنی گفته است: «در ارتش، ما بدون شک بدترین مشروب‌خواران دنیا هستیم. من معده‌ام شست و شو داده شده است.»

ارتباط پنهان سرآشپز خوزه آندرس

فیلیپ رایی، مأمور سابق سازمان سیا که معمولاً به دنبال جلب توجه رسانه‌ها است و شرکت «Safe Reach Solutions» (SRS) – یکی از شرکای «بنیاد بشردوستانه غزه» و UG Solutions – را تأسیس کرده، تاکنون در مورد فعالیت‌های ظاهراً پرسود خود در غزه با هیچ سازمان رسانه‌ای مصاحبه نکرده است.

شرکت SRS اولین بار در جنوری سال جاری در غزه ظاهر شد، زمانی که مجموعه‌ای از مزدوران میان‌سال که در رسانه‌های امریکائی به عنوان «پدران حومه شهر» معرفی شده بودند، یک ایست بازرسی در امتداد کریدور نتزاریم ایجاد کردند. این منطقه بخش‌های شمالی و مرکزی غزه را از هم جدا می‌کند و ارتش اسرائیل از آن به عنوان پایگاهی برای آزار و اذیت و کشتار غیرنظامیان استفاده کرده است.

یک سند SRS که بین حامیان احتمالی توزیع شده بود، از «شرکای بشردوستانه» درخواست کرده بود تا به تبدیل ایست بازرسی خود به «نقطه توزیع کمک» کمک کنند. چند روز بعد، GHF در ژنو سوئیس تأسیس شد.

یک سند «بنیاد بشردوستانه غزه» که در اوایل ماه می به رسانه‌ها ارسال شد، فهرستی از چهره‌های برجسته شرکت‌ها و مقامات سابق امریکائی را به عنوان اعضای هیأت مدیره ذکر کرده و به همکاری با مؤسسات مالی مانند گلدمن ساکس افتخار کرده بود. در هیأت مدیره آن، رایسا شاینبرگ، مقام سابق وزارت خزانهداری که در تیم سیاست عمومی پروژه ارز دیجیتال لیبرا متعلق به متا فعالیت می‌کرد، و دیوید بیزلی، فرماندار سابق کارولینای جنوبی و رئیس سابق برنامه جهانی غذا، حضور داشتند.

بیانیه مطبوعاتی تعهد داده بود که رهبران «بنیاد بشردوستانه غزه» «انسانیت را در اولویت قرار می‌دهند» و «رویکردهای عمل‌گرایانه برای مشکلات لاینحل را دنبال می‌کنند».

یکی از برجسته‌ترین چهره‌های درگیر در رسوائی «بنیاد بشردوستانه غزه»، نیت موک، مدیرعامل سابق «World Central Kitchen» است. موک که به عنوان عضو هیأت مدیره «بنیاد بشردوستانه غزه» معرفی شده و نام او در فرم‌های تأسیس گروه به عنوان بنیانگذار ذکر شده است، اکنون هرگونه نقشی در این سازمان را انکار می‌کند و از مواجهه با رسانه‌ها طفره می‌رود.

در روز راه‌اندازی فاجعه‌بار «بنیاد بشردوستانه غزه» در جنوب غزه، خوزه آندرس، سرآشپز مشهور اسپانیایی، بنیانگذار «World Central Kitchen» و «سفیر آشپزی» سابق وزارت امور خارجه، این پروژه شکست‌خورده را به شدت مورد انتقاد قرار داد و در توییتر/ایکس نوشت: «بنیاد بشردوستانه غزه فلسطینی‌ها را بدون غذا رها کرده است. افرادی که آن را ایجاد کردند خودخواه هستند».

اما یکی از اصلی‌ترین این چهره‌های «خودخواه»، نیت موک، مدیرعامل سابق «World Central Kitchen» متعلق به آندرس است. همانطور که توسط روزنامه‌نگار اسرائیلی، اوری بلائو، نشان داده شده است، اسناد ثبت شرکت که نزد مقامات سوئیس به ثبت رسیده‌اند، موک را به عنوان بنیانگذار «بنیاد بشردوستانه غزه» فهرست کرده‌اند. همچنین نام او در سندی که «بنیاد بشردوستانه غزه» در مورد راه‌اندازی خود به رسانه‌ها ارسال کرده بود، به عنوان عضو هیأت مدیره گروه ذکر شده بود. با این حال، از زمان استعفای رهبری «بنیاد بشردوستانه غزه»، موک هرگونه نقش رسمی در این گروه را انکار کرده و از بحث در مورد این موضوع با روزنامه‌نگاران خودداری می‌کند.

آندرس بخش زیادی از وجهه خود به عنوان یک قهرمان بشردوست جهانی را مدیون یک پروژه روابط عمومی در سال ۲۰۲۲ است که در قالب یک مستند و با عنوان فروتنانه «ما به مردم غذا می‌دهیم» ارائه شد. این فلم به کارگردانی ران هاوارد، چهره بزرگ هالیوود، و تهیه‌کنندگی موک ساخته شد، که در آن زمان به عنوان مدیرعامل «World Central Kitchen» (WCK) فعالیت می‌کرد.

بر اساس بیوگرافی او در مؤسسه مک‌کین، که بودجه آن از صنعت تسلیحات تأمین می‌شود و او در حال حاضر به عنوان «مشاور ویژه در اوکراین» در آنجا فعالیت می‌کند، موک افتخار می‌کند که از سال ۲۰۱۲ با آندرس همکاری کرده و «WCK را از یک کارمند و کمتر از ۱ میلیون دلار در سال به ۴۰۰ میلیون دلار تأثیر جهانی در سال ۲۰۲۲ رسانده است».

با وجود محکومیت «بنیاد بشردوستانه غزه»، آندرس نقش اولیه و مهمی در پروژه منحرف کردن سیستم کمک‌های بشردوستانه غزه از سازمان ملل متحد و همسو کردن آن با اهداف اسرائیل ایفا کرده است. همانطور که The Grayzone گزارش داد، آندرس بر تلاش WCK در سال ۲۰۲۴ برای ساخت یک اسکله از آوارهای خانه‌های غزه نظارت کرد که امکان تخلیه کمک‌ها به آشپزخانه‌هایی را فراهم می‌کرد که در سراسر غزه با هماهنگی ارتش اسرائیل اداره می‌شدند.

هنگامی که ایونه بلارا، وزیر وقت حقوق اجتماعی اسپانیا، اسرائیل را به نسل‌کشی در غزه متهم کرد، آندرس برای دفاع از این رژیم به میدان پرید و در توییتر/ایکس اصرار داشت که اسرائیل تنها «از شهروندان خود دفاع می‌کند» و اعلام کرد که بلارا «شایسته وزارت نیست» و او را به همدردی «طرفدار حماس» متهم کرد.

در تمام این مدت، آندرس همچنان به آنتونی بلینکن، وزیر امور خارجه آمریکا، نزدیک بود. بلینکن او را در فبروری ۲۰۲۳ به عنوان «سفیر آشپزی» وزارت امور خارجه منصوب کرد. اخیراً در سپتامبر ۲۰۲۴، تقریباً یک سال پس از آغاز محاصره نسل‌کشانه غزه توسط اسرائیل، آندرس در یک مهمانی در موزیم هنر متروپولیتن در کنار بلینکن، جان کربی (سخنگوی وقت شورای امنیت ملی) و اریک آدامز (شهردار نیویورک که به فساد آلوده است) دیده شد.

کمتر از شش ماه از زمانی که ارتش اسرائیل با کمک‌های آمریکا، هفت کارمند WCK را در یک حمله هدفمند و دو مرحله‌ای به کاروان کمک‌های بشردوستانه آن‌ها در تاریخ ۱ اپریل ۲۰۲۴ به قتل رساند، می‌گذشت. با این حال، آندرس همچنان به دنبال همکاری دوستانه با مقامات اشغالگر اسرائیلی است و اخیراً در ۲۸ می از مدیران محاصره COGAT تشکر کرده است.

فرار «بنیاد بشردوستانه غزه» از سونیس به آمریکا

در ۲۹ می، مقامات سونیس اعلام کردند که «بنیاد بشردوستانه غزه» چندین قانون مربوط به بنیادهای ثبت شده در آن کشور را نقض کرده است. این سازمان مرموز متعاقباً اعلام کرد که عملیات خود را به ایالات متحده منتقل می‌کند، جایی که احتمالاً کمتر مورد نظارت دولت ترمپ قرار خواهد گرفت؛ دولتی که ایجاد آن را تأیید کرده بود. اگرچه راه‌اندازی آشفته آن در غزه تیتز خبرهای بین‌المللی شد، «بنیاد بشردوستانه غزه» همچنان در هاله‌ای از ابهام باقی مانده است، با مزدوران نقابدار که عملیات آن را در میدان اداره می‌کنند و گروهی از وکلای شرکت‌ها که پشت مجموعه‌ای از شرکت‌های صوری فعالیت می‌کنند و خزانه‌های آن‌ها با میلیون‌ها دلار از یک منبع ناشناس پر شده است. شاید تنها چیزی که در مورد این نهاد مبهم قطعی به نظر می‌رسد این است که حضور آن به بهانه امور خیریه، رنج بیشتری را برای جمعیت غزه به همراه خواهد داشت.